

GOLDFISH GAME

achtergrondinformatie voor de pers
[DOOR ERWIN JANS]

GOLDFISH GAME, de eerste langspeelfilm van Jan Lauwers, is het verhaal van een kleine gemeenschap van mensen die op een geweldadige manier uit elkaar wordt gerukt. GOLDFISH GAME is een herkenbare, eigentijdse morele fabel die zich ontwikkelt met de fataliteit van een Griekse tragedie. Achter het menselijke drama gaat tegelijk en haast onmerkbaar een antropologische studie schuil over de mechanismen die een groep samenhouden en ontbinden. In het centrum van die mechanismen staat de dood, de eigen dood en de dood van de andere, als onherleidbare lege plek die ieder menselijk handelen bepaalt en begrenst.

De dramatische gebeurtenissen voltrekken zich op het 'kasteel' van Liliane en Leonard. Het is de dag voordat hun gehandicapte dochter Lena naar een sanatorium in Zwitserland vertrekt en een laatste gelegenheid voor allen om de avond samen door te brengen. Het 'kasteel', een groot landhuis in een bosrijke omgeving, wordt met zachte maar stevige hand geleid door de 'matriarch' Liliane. Het huis is doorheen de jaren

"YOU HAVE THE ABILITY TO TURN THIS PARADISE INTO A LIVING HELL."

naar een sanatorium in Zwitserland vertrekt en een laatste gelegenheid voor allen om de avond samen door te brengen. Het 'kasteel',

de ontmoetingsplek geworden voor een groep vrienden die tot de familie zijn gaan behoren: Harry, de man van Lena; Ushi, de advocate van de familie; Afang, Xiang en de kleine Jai, een Chinees gezin dat in het huis houden helpt; Eddy en zijn nieuwe vriendin Pol. Het GOLDFISH GAME, een traditie van eigen makelij, is de speelse en haast kinderlijke uitdrukking van hun samenhang en vriendschap geworden, waarbij iedereen rond het zwembad opgesteld staat en bij het horen van het startschot zich zo snel mogelijk uitkleedt en in het water springt om ter eerst een gouden vissebeeldje op te duiken. Zelfs de plaatselijke politieman en vriend des huizes Mike onderwerpt zich met plezier aan dit dwingend groepsritueel. Maar het is precies op het moment dat de groep zich in het spel als groep affirmeert, dat ook de catastrofe zich aankondigt in de figuur van onderzoeker David, die door Mike ter goeder trouw op het kasteel geïntroduceerd wordt. Met de komst van David, de buitenstaander, wordt de identiteit van de groep bedreigd. "He is a snake", zo wordt over hem gezegd met een verwijzing naar het paradijsverhaal. Dat beeld wordt nog explicieter wanneer David te horen krijgt: "you have the ability to turn this paradise into a living hell." In die omslag van paradijs naar hel ontwikkelt het verhaal van GOLDFISH GAME zich tot een hedendaagse morele fabel, waarin de mens de optelsom wordt van zijn geheimen, zijn verleden en morele keuzes.

Regisseur Jan Lauwers heeft zijn film samengebond op één plek en in één etmaal en laat dat kleine universum in de tweede helft van de film in duizenden fragmenten exploderen. De explosie die zich in zijn theatervoorstellingen voornamelijk in een fragmentering van de vorm vertaalt, articuleert zich in **GOLDFISH GAME** in de dramatische ontbinding van een kleine gemeenschap. De scènes spelen zich voornamelijk af in de keuken, in de slaapkamer, rond het zwembad, rond de eettafel. Intieme, persoonlijke ruimtes waar de buitenwereld op een brutale, nietsontziende manier in komt binnendringen. Het ogenschijnlijk overzichtelijke netwerk van vriendschappen en liefdes wordt overspoeld door het verleden en in één klap stukgescheurd door een verhaal van internationale criminaliteit, mensenhandel, gedwongen prostitutie, verkrachting en geweld. Het afgeschermd hier en nu wordt gewelddadig geconfronteerd met het verleden en de wereld buiten. Het is de buitenstaander, David, die het verschrikkelijke verhaal van de Chinese familie onthult. Afang en Xiang waren het slachtoffer van een internationale bende, gespecialiseerd in mensensmokkel naar Europa. Zij zijn niet, zoals iedereen denkt, man en vrouw, maar broer en zuster en Jai is mogelijk het kind van een groepsverkrachting. Als kind is Jai de onschuld, maar ook het levende teken van een verdrongen gewelddadig verleden. Wanneer hij zijn eigen verdrinkingsdood enceneert en daarmee de anderen de stuipen op het lijf jaagt, enceneert hij meteen ook de tragedie van zijn conceptie. Na die verschrikkelijke ervaring zochten Afang en Xiang contact met Harry, een bekend journalist, die zich over hun situatie ontfermd. Maar ook Harry heeft een verborgen verleden: de gewelddadige acties die hij tegen de smokkelaars ondernam, worden door David 'terroristisch' genoemd. Als onderzoeker heeft David tien jaar gewerkt aan het dossier over de mensenhandel en hij wil dat Afang en Xiang komen getuigen op het proces.

Het 'paradijs' waarin iedereen leefde bestond slechts bij de gratie van het geheim, de leugen en de manipulatie. Harry en Ushi, zijn advocate, kenden het ware verhaal van de Chinezen, maar hebben het verzwegen. Harry is daarenboven weinig spraakzaam over zijn eigen verleden als "journalist in oorlogsgebied": een foto waarop hij staat afgebeeld als Mujahedeën met een machinegeweer in zijn handen, suggereert een grotere betrokkenheid dan die van neutrale verslaggever. En is zijn huwelijk met Lena wel een huwelijk uit liefde, of een poging om een veilig onderkomen te vinden, zoals David laat uitschijnen? David maakt verder aan Harry duidelijk dat de gelukkige jaren in het kasteel alleen maar mogelijk waren omdat hij, David, alles gemanipuleerd heeft. Al die jaren heeft hij hen beschermd en in de gaten gehouden totdat zijn onderzoek naar de mensensmokkel was afgesloten. Zo heeft iedereen in de film een 'geheim' waarachter hij of zij zich verschuilt en dat bijdraagt tot de desintegratie van de groep.

Het laatste avondmaal is een centrale scene in de film. Samen eten is een belangrijk groepsritueel. Niet toevallig situeren zich een aantal cruciale scènes in de keuken, "het hart van het huis", zoals een van de personages opmerkt, de plek waar het eten klaargemaakt wordt. Maar eten klaarmaken wil ook zeggen dieren opensnijden en uit elkaar halen. Eten, zich voeden (en dus leven) heeft fundamenteel met geweld en dood te maken. Het zijn Harry (die jaagt) en de Chinezen (die in de keuken werken) die zich van de samenhang tussen leven en dood het meest bewust zijn. Het is daarenboven niet toevallig in de keuken dat het geheim van Afang en Xiang onthuld wordt. De keuken heeft een 'geheime' band met de kelder. In de kelder(!) van het kasteel worden de gewijde van de herten, die Harry in de bossen jaagt, schoongevreten door wormen. Pol, vriendin van Eddy en ook kunstenaar, is zo gefascineerd door het geluid van de wormen die het vlees van de hertenschedels afvreten, dat ze er even aan denkt haar volgende tentoonstelling "worms in paradise" te noemen. Het is de anonieme aanwezigheid van de vretende wormen in de kelder die het verval onherroepelijk aankondigen.

"Have you ever killed a man?", vraagt Eddy zowel aan Harry als

NA DE ONTHULLING VAN HET GEHEIM EN DE TERUGKEER VAN DE SPOKEN UIT HET VERLEDEN VOLTREKT DE CATASTROFE ZICH VOLGENS EEN EIGEN ONHERROEPELIJKE DONKERE LOGICA.

aan David wanneer de drie schoolvrienden een ogenblik alleen zijn. In een geschrapte passage van het filmscenario zegt Eddy tegen zijn beide vrienden: "What do the three of us have in common? Harry here fights for freedom, David you uphold freedom and I try to create freedom. (...) That's what art is about, to create freedom or better still to give the possibility to others not to fear freedom." Vrijheid als de ultieme inzet van strijd, politiek en kunst. Maar zo expliciet wil de film blijkbaar niet zijn, en zeker niet over de positie van de kunstenaar. De werkelijke antagonisten van de film zijn Harry en David. "Harry is a passionate and moral man, who sometimes let's his emotions get the better of him", wordt er over hem gezegd. Harry is het morele en emotionele centrum van de groep, en ook het seksuele: Lena, Ushi en ook Liliane voelen zich tot hem aangetrokken. Hij geniet als enige het vertrouwen van Afang en Xiang. Harry is de figuur waarrond de groep zich telkens opnieuw lijkt te vormen. David is de absolute vreemdeling. Alles, zijn kledig, zijn gedrag, zijn houding, zijn taal, verraden dat hij een buitenstaander is. Hij vertegenwoordigt de logica van de wet, de politiek, de macht. Toch worden zowel Harry als David meegesleept in de fatale afloop van het drama. Geen van beide mannen heeft nog greep op de gebeurtenissen. Na de onthulling van het geheim en de terugkeer van de spoken uit het verleden voltrekt de catastrofe zich volgens een eigen onherroepelijke donkere logica.

Een groep bestaat alleen bij de gratie van een 'geheim' (een 'offer' of een 'moord'). Wanneer het geheim onthuld wordt, ontbindt de groep. De groep 'bindt' zich opnieuw wanneer een nieuw geheim ontstaat. Dat is precies de cyclus die in **GOLDFISH GAME** doorlopen wordt.

Het laatste schot herinnert aan het schot waarmee Jai in het begin van de film de hond van Harry dodelijk verwondde. Net als de wormen was de dode hond een teken van een altijd al aanwezige catastrofe, van een crisis die enkel wacht op het (on)gepaste moment om zich te manifesteren met de duistere fataliteit van een Griekse tragedie. **GOLDFISH GAME** definieert het menselijk handelen als een onmogelijk keuze tussen vrijheid en noodlot, tussen verleden en toekomst, tussen groep en individu.

GOLDFISH GAME

achtergrondinformatie voor het publiek

GOLDFISH GAME is een herkenbare, eigentijdse morele fabel die zich ontwikkelt met de fataliteit van een Griekse tragedie. De film vertelt het verhaal van een kleine gemeenschap van mensen die op een gewelddadige manier uit elkaar valt. De dramatische gebeurtenissen voltrekken zich op een paradijselijk landhuis dat doorheen de jaren de ontmoetingsplek geworden is voor een groep intieme vrienden. Maar duidelijk wordt dat het kleine universum alleen maar bestaat bij de gratie van kleine en grote geheimen. De overzichtelijke wereld van vriendschappen en liefdes wordt in één klap onmogelijk gemaakt door een verleden van criminaliteit, mensenhandel, prostitutie en geweld. Het 'paradijs' waarin iedereen leefde bestond slechts bij de gratie van het geheim, de leugen en de manipulatie. Die brutale confrontatie zorgt voor hevige spanningen en emoties in de groep, tot een nieuw, even tragisch geheim de vrienden opnieuw samenbindt. In **GOLDFISH GAME** wordt de mens de optelsom van zijn geheimen en zijn verzegen verleden, zijn morele keuzes en zijn noodlot. In het centrum daarvan staat de dood, de eigen dood en de dood van de andere, als onherleidbare lege plek die ieder menselijk handelen bepaalt en begrenst.

CURRICULUM VITAE

VICTOR Lauwers - Jai

Wil later ontdekkingsreiziger worden.

GRACE ELLEN Barkey - Afang

Is van Indonesische afkomst. Ze studeerde aan de theaterschool in Amsterdam waarna ze als actrice en danseres werkzaam was in verschillende theatergezelschappen.

Sinds 1986 is ze verbonden aan Needcompany. Ze acteerde in verscheidene producties van Jan Lauwers & Needcompany en creëerde daarnaast haar eigen voorstellingen.

ANNEKE Bonnema - Pol

Studeerde aan de Amsterdamse theaterschool. Ze realiseerde verschillende theatervoorstellingen en schreef een groot aantal theaterteksten. Sinds 1995 werkt ze samen met Hans Petter Dahl in de theatergroep L&O. NEEDCOMPANY'S KING LEAR was haar eerste productie met Jan Lauwers.

TIMOTHY Couchman - David

Werd in Gloucester, Groot-Brittannië geboren. Hij volgde een opleiding aan de Royal ballet school in Londen en aan de Vaganova Academie in St Petersburg. In 1997 sluit hij zich aan bij het Ballett Frankfurt van William Forsythe. Naar aanleiding van de samenwerking tussen Needcompany en Ballett Frankfurt voor de productie DEADDOGSDON'TDANCE/DJAMESDJOYCEDEAD vervoegde Couchman in 2001 Needcompany.

DICK Crane - Mike

Dick Crane studeerde aan de Polytechnic School of Performing Arts, Leicester. Na zij studies reist hij naar Los Angeles waar hij in talloze reclamefilmmpjes, popvideo's en B-films speelt.

In 1992 vervoegde hij het theatergezelschap van Michel Laub: Remote Control.

Hij schreef de scenarios voor enkele films waaronder Bitter Sweet en Jacob's Pillow, in preproductie voor Adelson Entertainment en gesubsidieerd door de

lerse filmcommissie. Samen met Jan Lauwers schreef hij het scenario van GOLD-FISH GAME, de eerste langspeelfilm van Needcompany waarin hij ook de rol van Mike vertolkt.

MISHA Downey - Xiang

Geboren in Groot-Brittannië waar hij studeerde aan de London Contemporary Dance School.

In 1994 vervoegt hij het Brussels dansgezelschap Rosas van Anne Teresa De Keersmaecker en later werkt hij samen met Matthew Bourne. Sinds 1998 werkt hij mee aan de creaties van Grace Ellen Barkey en is hij ook te zien in de theaterproducties van Jan Lauwers.

Onlangs richtte hij samen met Kosi Hidama een eigen dansgezelschap op: Amgod.

HANS PETER Dahl - Eddy

Is sinds 1987 verbonden aan het Noorse gezelschap Bak-Truppen. In 1995 richt hij samen met Anneke Bonnema de theatergroep L&O Amsterdam op. GOOD GOOD VERY GOOD is de eerste productie die gecreëerd wordt in coproductie met Bak-Truppen Hun meest recente productie is POST COITUM OMNE ANIMAL TRISTE EST. Tijdens NEEDCOMPANY'S KING LEAR werkte hij voor het eerst met Jan Lauwers.

TIJEN Lawton - Lena

Geboren in Wenen uit een Britse vader en Turkse moeder, grootgebracht in Oostenrijk, Italië en Turkije, komt ze uiteindelijk in Groot-Brittannië terecht. Zij volgde haar dansopleiding aan the Arts Educational school en the London Contemporary Dance School. Gedurende deze opleiding is ze een jaar uitwisselingsstudent aan de Julliard School in New York.

In 1996 werkt ze mee in verschillende creaties van Pierre Droulers en maakte ze ook haar eigen choreografieën.

De samenwerking met Jan Lauwers begon met de deelname als actrice/danseres aan de herneming van CALIGULA en MORNING SONG.

GONZALO Cunill - Harry

Woont in Madrid en groeide op in Buenos Aires (Argentinië) waar hij tevens zijn acteursopleiding genoot. Hij acteerde bij verschillende gezelschappen in Spanje en Argentinië. Cunill wordt als acteur ook vaak voor televisie –en film gevraagd. Zo was hij onder meer te zien in de film BLUE EYES, een Argentijns-Duitse coproductie, de kortfilm ALMOST TWENTY HOURS van Luis Varona, de langspeelfilm Airbag van Juanma Bajo Ulloa en de TV film The Wanderer van Alan Grint. In 1997 werkt hij voor het eerst samen met Jan Lauwers voor de creatie van NO BEAUTY FOR ME THERE WHERE HUMAN LIFE IS RARE, deel één. Later is hij ook te zien in volgende producties. Naar aanleiding van zijn vertolking in MORNING SONG en CALIGULA werd hij door de Spaanse theatercritici

uitgeroepen tot “beste acteur”, en mocht hij hiervoor een prestigieuze prijs in ontvangst nemen.

VIVIANE De Muynck - Lillian

Studeerde aan het conservatorium van Brussel en was leerling van Jan Decorte. In 1980 acteerde ze bij Mannen van den Dam. In 1987 ontving ze de Theo d'Or voor haar vertolking van WHO'S AFRAID OF VIRGINIA WOLF van De witte Kraai. Daarna acteerde ze bij Maatschappij Discordia, Zuidelijk Toneel en Toneelgroep Amsterdam. In 1994 speelde zij mee in PHILOKTETES VARIATIONS van Jan Ritsema, naast Dirk Roofthoof en Ron Vawter. Ze acteerde tevens met de Wooster Group in THE HAIRY APE van O'Neill. Verder was ze ook regelmatig te zien in film- en TV producties. Ze acteerde onder andere in VINAYA, een film van Peter van Kraaij en Josse De Pauw, DE AVONDEN van R. Van Den Berg en DUISTER LICHT van Martin Koolhoven. Voor deze laatste twee werd ze tijdens het filmfestival in Utrecht genomineerd voor het Gouden Kalf. Sedert de opera ORFEO werkt zij op regelmatige basis samen met Jan Lauwers & Needcompany.

Voor DEADDOGSDON'TDANCE/DJAMESDJOYCEDEAD schreef zij samen met Lauwers de theatertekst. In 2000 creëerde zij in het Deutsches Schauspielhaus DIE VAGINA MONOLOGE, een coproductie met Needcompany.

SIMON Versnel - Leonard

Volgde een klassieke zangopleiding en staat vanaf 1979 op de planken als zanger en acteur. Hij verzorgde liedrecitals en operaconcerten in zowel Frankrijk als Nederland. Hij was ook te zien in diverse kortfilms waaronder een Japans-Engelse Film bestemd voor de Holland expositie in Japan. Hij werkte mee aan THUIS van Huis aan de Amstel dat later door de VPRO tot een TV film is bewerkt. Sinds 1993 is hij regelmatig te zien in de Needcompany producties.

CARLOTTA Sagna - Ushi

Volgde een dansopleiding in Turijn, aan de Académie De danse classique de Monte Carlo en Mudra in Brussel. Ze danste in verschillende creaties van Micha Van Hoecke, Anne De Keersmaecker, Meg Stuart en Caterina Sagna. Daarna vervoegde ze het theatergezelschap van Cesare Ronconi in Italië en speelde in enkele films van Jean-Claude Wouters.

In 1993 vervoegde ze Needcompany en speelde ze mee in verschillende producties. Voor Needcompany's King Lear nam ze de choreografie voor haar rekening. Samen met Caterina Sagna creëerde ze de voorstelling LA TESTIMONE.

Momenteel creëert ze haar eigen productie: A

MAARTEN van der Put - Cameraman center

Maarten van der Put heeft in het verleden reeds meermaals bewezen een excellent cameraman te zijn.

Als videokunstenaar werkte hij onder meer samen met Ivo Van Hove, De Nederlandse Opera en Jan Lauwers. Hij ontwierp ook video-installaties die op verscheidene plaatsen tentoongesteld werden.

In het verleden werkte hij met Jan Lauwers & Needcompany voor de videofilms van Ca Va en Rabbit Day en was hij verantwoordelijk voor camera en montage.

Naast cameraman en videokunstenaar is Maarten ook regisseur/ scenograaf van zijn eigen gezelschap "United Cowboys".

Maarten van der Put profileert zich als kunstenaar zowel binnen theater als in film en video. Iemand met een uitgelezen ervaring op beide terreinen is onontbeerlijk voor dit project waar elk afzonderlijk medium een meerwaarde biedt aan de totaliteit van het product.

MAARTEN Vanden Abeele- Cameraman off-center

Werkte in Barcelona en Londen als vormgever en assistent van fotografen. In Rotterdam studeerde hij Communicatie Design waarna hij als stage designer voor o.a. de Helsinki en Turku theaters werkte. Het was daar dat hij voor het eerst zelf begon te fotograferen.

In opdracht van Théâtre de la Ville in Parijs fotografeerde hij het werk van Pina Bausch. Deze samenwerking mondde later uit in het boek 'Pina Bausch photographiée par M.V.D.A.' uitgegeven bij Edition Plume, 1996, Parijs.

Vanden Abeele fotografeerde ook voor verschillende muziekgroepen als deUS, Zita Zwoon, Die Anarchistische Abendunterhaltung....

Hij is eveneens vaste huisfotograaf van Needcompany, waarvoor hij in 1998 het veelgeprezen Needcompany fotoboek maakte.

In 2000-2001 werd zijn werk tentoongesteld in het MUHKA, Folkwang Museum en de Biennale de Lyon. Vervolgens werkte hij samen met Meg Stuart voor de videofilm Meg Stuart's Alibi en werd hij door Tom Barman gevraagd om voor Anyway the Wind Blows, de zelfportret en een making off documentaire te realiseren.

NICO Leunen - Beeldmontage

Nico Leunen monteerde een groot aantal kortfilms.

Hij deed de geluids- en beeldmontage voor GRIEZELIG van Dennis Nap, SINGELS van Ingrid Lemaire en van THE CUTTING, een langspeelfilm van Peter Missotten en Bram Smeyers. Voor een aantal andere langspeelfilms als BLINKER (Filip van Neyghem), IEDEREEN BEROEMD (Dominic Deruddere), OLIVETTI 82 (Rudi Vandenbossche) en PENALTY (Pieter Van Hees) was hij assistent montage. Peter Missotten was zo onder de indruk van het werk van en de samenwerking met Nico Leunen dat hij hem koste wat het kost zou inschakelen in GOLDFISH GAME.

JAN Lauwers & Needcompany

Jan Lauwers, theatermaker en beeldend kunstenaar, studeerde schilderkunst aan de Kunstacademie van Gent. Eind 1979 verzamelde hij een aantal mensen rond zich in het Epigonensemble, dat later omgevormd werd tot Needcompany. Dit gezelschap brengt concreet, direct en sterk visueel theater waar muziek en taal de structurele elementen vormen. Zowel de werking, als de acteurskern van dit gezelschap hebben een uitgesproken internationaal karakter. Zo wordt elke productie in meerdere talen gespeeld.

Lauwers' opleiding als beeldend kunstenaar is bepalend voor zijn benadering van het medium theater. Dit leidt tot een eigenzinnige en vaak radicale theatertaal die alle grenzen van het theater aftast en verlegt. Een van de belangrijkste kenmerken is het transparante, 'denkende' acteren, en de voortdurende paradox tussen spelen en niet-spelen.

In bijna al zijn werken gaat hij een regelrechte confrontatie aan met thema's als dood, macht en verlangen. Met de creatie van MORNING SONG (1998) slaat de kunstenaar een nieuwe weg in en laat hij humor in als middel om de tragiek te bestrijden.

De voorstellingen ogen lichter, maar laten steeds weer de toeschouwer achter met een reeks indringende beelden en prangende vragen. Met de productie MORNING SONG winnen Jan Lauwers & Needcompany de prestigieuze OBIE award in New York voor de beste internationale theatervoorstelling.

Later werkt Jan Lauwers op vraag van William Forsythe aan een productie met het Frankfurt Ballett: DEADDOGS DON'T DANCE/DJAMESDJOYCEDEAD. In 2001 encenseert hij in het Deutsches Schauspielhaus een indrukwekkende bewerking van THE TEMPEST van William Shakespeare. Ter gelegenheid van 15 jaar Needcompany maakte hij onlangs de spraakmakende voorstelling IMAGES OF AFFECTION, een voorstelling die zich nestelt in het oeuvre van Andy Warhol. Humor, konijnen en kunst vormden de heilige drievuldigheid van deze ophefmakende creatie.

Lauwers heeft ook een aantal film- en videoprojecten op zijn naam staan, waaronder FROM ALEXANDRIA, MANGIA en SAMPLED IMAGES. Tijdens de zomer van 2002 maakt hij zijn eerste langspeelfilm GOLDFISH GAME, hiervoor schreef hij samen met Dick Crane het scenario.

De Filmfabriek is al meer dan zes jaar een onafhankelijk productiehuis voor video en multimedia. Naast producent is Peter Missotten ook realisator van enkele projecten. Zo tekende hij voor de regie van o.a. THE WAY OF THE WEED, AIXA en THE CUTTING. Intussen hebben we een stevige reputatie in de productie van allerhande artistieke projecten. Dat zijn dan niet alleen autonome producties zoals THE WAY OF THE WEED, MATROOS, LES SCEURS LUMIÈRE, AIXA en THE CUTTING of video-installaties als EVERYTHING WILL BE ALLRIGHT en PLEK - in co-productie met Bronks. THE CUTTING wordt regelmatig getoond in het internationale filmcircuit. We waren onder andere te zien op het internationaal filmfestival van Rotterdam, het internationaal filmfestival van Jeonju in Korea, het gay and lesbian filmfestival van New York, het internationaal filmfestival van Gent en in Amsterdam

Er zijn ook de vele scenografie- en videoprojecten binnen de theaterwereld. In 2000 kwam de Filmfabriek met een eerste eigen theaterproject 'K HEB MOETE BOTSE. Er was de setdesign voor SANDS OF TIME en DUST MAKES DAMAGE bijvoorbeeld, de videoinstallatie voor FAUST, de digitale beeldbewerkingen voor Anton en scenografie voor DE WESPENFABRIEK. In 2001 verzorgden we de videodecors en projecties voor de ro theater-opera THE WOMAN WHO WALKED INTO DOORS en voor de familievoorstelling HAROEN EN DE ZEE VAN VERHALEN.

De laatste jaren is daar een stevige brok multimedia bijgekomen, en met multi bedoelen we multi, gaande van digitale grafiekover webdesign tot interactieve cdrom projecten (o.a. DZIGAROM - een cdrom over Vlaamse mediakunst, DIE ZAUBERFLÖTE - de fascinerende wereld achter een operacreatie, in co-productie met de Munt, BONTE WAS - een Nederlandse taalleer-cdrom voor laaggeschoolde anderstaligen)

Sinds 1999 verzorgt de Filmfabriek de volledige huisstijl voor het ro theater, inclusief de webtoepassingen. Ook voor Needcompany maken wij de website.

Vanuit ons opgefleurd melkfabriekje in Bierbeek blijven we ons engageren in al wat zinnig is en specialiseren we ons verder in culturele digitale producties.

DE FILMFABRIEK - PRODUCTIE

PRODUCTIONEEL

GOLDFISH GAME - de eerste langspeelfilm van Jan Lauwers - is een filmproject waarbij het internationale acteursensemble van Needcompany centraal staat. Een familiedrama, op hun lijf geschreven.

Alles speelt zich af in en rond een kasteel in de Franse Ardennen waar vijf weken in afzondering werd gefilmd. Die intense samenwerking tussen de acteurs, regisseur en creatieve, technische ploeg, is tastbaar in het eindresultaat. De repetities voor dit project zijn drie maanden voor de opnames gestart. Aan de hand van de improvisaties werden de karakters verder uitgediept en aangepast in het scenario.

Na enkel openbare lezingen hebben Dick Crane (co-scenarist en acteur in de film) en Jan Lauwers (co-scenarist en regisseur) dat scenario nog verder verfijnd, enkele nieuwe scènes geschreven, ballast geschrapt enzovoort. Gelijktijdig werden de opnames voorbereid. Het kasteel werd voorbereid om enerzijds onderdak te bieden aan een ploeg van 30 mensen gedurende vijf weken, en anderzijds aangekleed tot decor van de film.

Er werd met twee digitale camera's tegelijk en uit de hand gedraaid. Omdat binnen één locatie werd gedraaid (het kasteel met het domein errond) werden alle sets bij de opbouw van een vaste basisverlichting voorzien, zodat overal bijna onmiddellijk kon worden gefilmd. Dit creëerde bij de volledige ploeg een grote vrijheid. Bijdraaien kostte omzeggens geen tijd, de acteurs moesten niet eindeloos wachten tijdens setwissels en ook planningmatig had dit grote voordelen.

Tijdens de opnames van deze digitale langspeelfilm werd al een eerste brute montage (op hoge resolutie) gemaakt op de set zelf. De monteur verwerkte dagelijks de opnames van de dag ervoor en maakte een snelle kladmontage, waardoor Jan Lauwers (de regisseur), de cameramensen en de geluidsman een zeer directe feedback kregen over het eindresultaat. Hierdoor kon het draaisysteem, indien nodig, worden bijgestuurd en de beeld- en geluidskwaliteit getoetst worden.

De montage en kleurcorrectie werd binnen hetzelfde digitale montagesysteem afgewerkt, waardoor de beeldkwaliteit optimaal bleef en niet onderhevig was aan kwaliteitsverlies door opeenvolgende copies en beeldcompressies.

Goldfish Game is (na **THE WAY OF THE WEED** en **THE CUTTING**) de derde digitale langspeelfilm van de Filmfabriek. Door de jaren heen heeft dit productiehuis behoorlijk wat ervaring opgedaan binnen de productie van digitale beelden. Die technologische en productionele kennis wordt steeds weer gekneet naar de artistieke vereisten van het project. Daarbij wordt gezocht naar een productioneel en technisch 'draai-systeem', dat de artiest in staat stelt zijn eigen ideeënwereld zelf te beheersen. Het artistieke concept bepaalt het technische kader.

CREDITS

ACTORS

GRACE ELLEN BARKEY Afang
 ANNEKE BONNEMA Pol
 TIMOTHY COUCHMAN David
 DICK CRANE Mike
 GONZALO CUNILL Harry
 HANS PETTER DAHL Eddy
 VIVIANE DE MUYNCK Liliane
 MISHA DOWNEY Xiang
 VICTOR LAUWERS Jai
 TIJEN LAWTON Lena
 CARLOTTA SAGNA Ushi
 SIMON VERSNEL Leonard
 and
 POLLY as the dog

SCREENPLAY
 JAN LAUWERS
 DICK CRANE

PHOTOGRAPHY
 MAARTEN VAN DER PUT
 MAARTEN VANDEN ABEELE

EDITING
 NICO LEUNEN

SOUND DESIGN
 SEN JAN JANSEN

SOUND
 BENOIT BRUWIER

LIGHT
 JAN VAN GIJSEL

COSTUMES
 LOT LEMM

MUSIC COMPOSED BY
 DOACHIM MANN

PERFORMED BY
 DOACHIM MANN

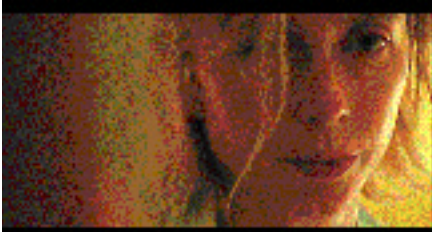
FEATURING
 CHRIS WHITLEY

DIRECTED BY
 JAN LAUWERS

FIRST ASSISTANT DIRECTOR
 HANS BOCKSTAELE

CONTINUITY
 KATRIJN DE PAEPE

SET AND PROPS
PIET GOOSEN

BOOM OPERATOR
JOËL HIRSCHFELD

TECHNICAL DIRECTOR
JORIS DE BOLLE

ELECTRICIAN
RUBEN IMPENS

LOCATION HUNTER
CARL GYDÉ

MAKE UP
KOBIE FOSSEY

SPECIAL FX
FRANCESCO ROSSI

TITLE DESIGN
WIES HERMANS
PETER MISSOTTEN

CHINESE COACH
MIEKE FRANQUET

VETERINARY SURGEON
PETER WIJNENDAËLE

CATERING
MANGETOUR
ELS DEPOOTER & JAN CARPENTIER

PRODUCTION MANAGER
CARL GYDÉ

PRODUCERS
PETER MISSOTTEN - DE FILMFABRIEK
CHRISTEL SIMONS - NEEDCOMPANY

ACCOUNTANT
VERA DEWALHEYNIS

PRESS & PROMOTION
VJERA SOMERS
BRAM SMEYERS

PRODUCTION ASSISTANTS
GENEVIÈVE CHALTIN
BRAM SMEYERS

MUSIC RECORDED AT DADA STUDIOS IN BRUSSELS

RECORDING ENGINEER
DAVID MINJAUW

LENA'S SONG WRITTEN AND PERFORMED BY
ANNEKE BONNEMA and HANS PETTER DAHL

SOUND EDITED AND MIXED AT SENSTUDIO IN ANTWERP

FILMED ON LOCATION IN LA NOUË LE COCQ, GRANDPRÉ,
FRANCE

LOCATION OWNER
LUC HINDRYCKX - NOBEL COUNTRY GÎTE

SPECIAL THANKS TO
CLIO, ROMY, JIMMY, GILBERT, COLETTE, BART AND BIBI
for their assistance during our stay

THANKS TO
MIEL ENGELEN, AV-DIENST K.U.LEUVEN, JAN RYCKAERT
CINEMA ZED

A PRODUCTION OF DE FILMFABRIEK AND NEEDCOMPANY

WITH THE SUPPORT OF
FONDS FILM IN VLAANDEREN, CANVAS, CANAL+ AND BRUGGE2002

©2002

